

Aleg. 25.

Sprawozdanie

Wydziału krajowego w przedmiocie 34 petycyj emerytowanych nauczycieli żon, wdów i sierót po nauczycielach szkół ludowych o udzielenie lub podwyższenie zapomogi w drodze łaski.

Wysoki Sejmie!

Uchwałą z dnia 25. listopada 1889 przekazał Wysoki Sejm Wydziałowi krajowemu 34 petycyj emerytowanych nauczycieli szkół ludowych, żon, wdów i sierót, po nauczycielach szkół ludowych o udzielenie lub podwyższenie zapomogi w drodze łaski celem zbadania i zdania sprawy na najbliższej sesji sejmowej.

W wykonaniu powyższej uchwały Wysokiemu Sejmowi Wydział krajowy przesłał wszystkie te petycje pismem z dnia 7. stycznia 1890 L. W. 55.879/89. c. k. Radzie szkolnej krajowej w celu zbadania i objawienia zdania, czyli i która z tych petycyj i w jakiej mierze zasługuje na uwzględnienie.

Rada szkolna krajowa w odpowiedzi na powyższe pismo Wydziału krajowego zawiadomiła nas, że przyznała trzem nauczycielom emerytowanym tytułem daru z łaski po 20 zł. w. a. a mianowicie: Pawłowi Rudawskiemu, Piotrowi Koczyndykowi i Edwardowi Kolmanowi, zaś cztery petycje a mianowicie:

1) Cyryli Płoszczakowej, sieroty po nauczycielu szkół ludowych o udzielenie stałego wsparcia;

2) Ignacego Maraszewskiego, emerytowanego nauczyciela szkół ludowych o podwyższenie dwóch dodatków pięcioletnich;

3) Klementyny Picykowej, wdowy po tymczasowym nauczycielu szkół ludowych o stałe zaopatrzenie i

4) Władysława Soświńskiego, emerytowanego nauczyciela szkół ludowych o zapomogę, zwróciła Rada szkolna krajowa Wydziałowi krajowemu bez poparcia ze swej strony.

W sprawie następných jedenastu petycyj Rada szkolna krajowa przedstawiła Wydziałowi krajowemu opinię swą jak następuje:

1) Petycyę Rudolfa Dasia, byłego nauczyciela szkół ludowych o zapomogę, który wskutek nieudolności fizycznej, nie wysłużywszy lat 10-ciu został przeniesiony w stan spo-

czynku z odprawą w kwocie 675 zł. w. a., zasługuje w całej pełni na uwzględnienie, gdyż petent podczas swej służby zachowywał się wzorowo, obowiązki swego zawodu spełniał gorliwie a obecny stan jego materialny jest bardzo krytyczny.

2) Na petycję Szymona Teśluka o emeryturę lub jednorazową odprawę, oświadcza Rada szkolna krajowa, że prośbę petenta o przyznanie emerytury załatwiono odmownie, gdyż pełnił on obowiązki w charakterze tymczasowego nauczyciela. Ze względu jednak na tę okoliczność, że petent pełnił obowiązki nauczycielskie przez przeszło 40 lat, a dopiero w ostatnim roku praca jego wskutek podeszłego wieku okazała się nieskuteczną, przemawia Rada szkolna krajowa za udzieleniem mu jednorazowego daru z łaski w kwocie 100 zł. w. a.

3) Petycja Piotra Koczyndyka, emerytowanego nauczyciela szkół ludowych o policzenie lat służby od r. 1850 do 11 marca 1856 do emerytury została już w toku instancji odmownie załatwioną reskryptem ministerjalnym z dnia 16. stycznia 1888 L. 22.989.

Gdy jednak petent podczas swej służby zachowywał się wzorowo, obowiązki spełniał gorliwie, a obecny stan majątkowy petenta, dotkniętego utratą wzroku, istotnie jest bardzo krytyczny, przemawia Rada szkolna krajowa za wyjednanem u Wysokiego Sejmu jednorazowej zapomogi w kwocie stu (100) zł. w. a.

4) Na petycją Rozalii Panekowej, wdowy po nauczycielu szkół ludowych, o datek na wychowanie dzieci, której mąż, mimo 20-letniej służby w zawodzie nauczycielskim nie otrzymał stałej posady, Rada szkolna krajowa ze względu na tę okoliczność, że mąż petentki w czasie swej służby zachowywał się dobrze i spełniał obowiązki ze skutkiem dostatecznym a petentka sama, obarczona czworgiem dzieci znajduje się w krytycznym położeniu, oświadcza się za udzieleniem jej jednorazowej zapomogi w kwocie 100 zł. w. a.

5) Dla Józefy Chanowej, żony emerytowanego nauczyciela szkół ludowych, pobierającego 120 zł. rocznej emerytury, wnosi Rada szkolna krajowa wyjednanie jednorazowej zapomogi w kwocie 100 zł. ze względu na tę okoliczność, że mąż petentki w czasie swego urzędowania zachowywał się wzorowo, obowiązki spełniał gorliwie, obecnie dotknięty jest chorobą umysłową i pozostaje pod opieką petentki.

6) Dla Dymitra Budycza, emerytowanego nauczyciela szkół ludowych, starca przeszło 80-letniego, który podczas swego urzędowania zachowywał się dobrze, obowiązki spełniał ze skutkiem dostatecznym, a ze szczupłej emerytury o rocznych 150 zł. utrzymuje żonę i córkę, przemawia Rada szkolna krajowa za udzieleniem zapomogi jednorazowej w kwocie 50 zł. w. a.

7) Dla Bronisławy Jakimowskiej, wdowy po nauczycielu szkół ludowych, okaleczającej a przeto niezdolnej do zarobkowania obarczonych trojgiem nieletnich dzieci, której mąż przez cały czas przeszło 10-letniej służby obowiązki nauczycielskie spełniał gorliwie i zachowywał się wzorowo, wnosi Rada szkolna wyjednanie jednorazowej zapomogi w kwocie 100 zł. w. a.

8) Dla Maryi Bursztynowej, wdowy po nauczycielu szkół ludowych, wskutek braku zdrowia niezdolnej do pracy, pobierającej nader szczupłe zaopatrzenie, a obarczonych pięciorgiem dzieci, której mąż podczas swego urzędowania zachował się dobrze a obowiązki swego zawodu spełniał gorliwie, wnosi Rada szkolna krajowa wyjednanie jednorazowej zapomogi w kwocie 50 zł. w. a.

9) Na petycję Antoniego Goralewicza, emerytowanego nauczyciela szkół ludowych w Dynowie, który 21-letniej gorliwej i skutecznej pracy został przeniesiony w stan spoczynku, a obecnie znajduje się w opłakanych stosunkach materialnych, mając na utrzymaniu żonę i sześćcioro dzieci, przedstawia Rada szkolna krajowa wniosek o wyjednanie dla petenta zapomogi w kwocie 100 zł. w. a.

10) Wskutek petycji Małwiny Jasińskiej, wdowy po nauczycielu szkół ludowych, utrzymującej ze szczupłego zaopatrzenia o rocznych 125 zł. siebie i dzieci, a której mąż przez czas swej 25-letniej służby spełniał obowiązki nauczycielskie gorliwie i zachowywał się nie-

nagannie, oświadcza się Rada szkolna za wyjednaniem dla petentki u Wysokiego Sejmu jednorazowej zapomogi w kwocie 100 zł, i

11) Na petycję Maryi Martusiewiczowej, wdowy po nauczycielu szkół ludowych, 74-letniej staruszki, nie pobierającej żadnego zaopatrzenia, której mąż mimo 43-letniej służby w zawodzie nauczycielskim nie przeszedł na nowy etat i zmarł w r. 1872, przemawia Rada szkolna krajowa za wyjednaniem dla petentki u Wysokiego Sejmu stałego wsparcia rocznego w kwocie 80 zł. w. a.

Wydział krajowy po należytem zbadaniu okoliczności w petycyach powyższych przedstawionych i zgadzając się z opinią Rady szkolnej krajowej co do uwzględnienia tych petycyj, a modyfikując tylko wnioski Rady szkolnej co do wysokości proponowanych przez nią zapomóg, wnosi:

Wysoki Sejm raczy uchwalić:

I. Nad petycyami: Cyryli Płoszczakowej, Ignacego Maraszewskiego, Klementyny Picykowej i Władysława Soświńskiego, przechodzi Sejm do porządku dziennego.

II. Tytułem jednorazowej zapomogi przyznaje z funduszu szkolnego krajowego po 50 zł. w. a.: Rudolfowi Dasiowi, Szymonowi Teślukowi, Piotrowi Koczyndykowi, Rozalii Panekowej, Jozefie Chanowej, Dymitrowi Budyczowi, Bronisławie Jakimowskiej, Maryi Bursztynowej, Antoniemu Goralewiczowi i Malwinie Jasińskiej i wstawia w tym celu do budżetu funduszu szkolnego krajowego na rok 1891 kwotę 500 zł. w. a.

III. Sejm przyznaje z krajowego funduszu szkolnego tytułem dożywotniego wsparcia dla Maryi Martusiewiczowej, wdowy po nauczycielu ludowym, rocznie po 80 zł. w. a. począwszy od dnia 1. stycznia 1891 roku.

We Lwowie dnia 12. sierpnia 1890.

Z Rady Wydziału krajowego Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem.

Marszałek krajowy:

Tarnowski w. r.

Sprawozdawca:

Oktaw Pietruski w. r.

Członek Wydziału krajowego.

